

TOTEM

dobrušských skautů

roč. 6

leden / únor

2013

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

srdečně Vás zdravím v novém roce. Dovolte mi na úvod odbýt si to nejdůležitější, to snad abych pak nezapomněl. Nesu Vám totiž radostnou zvěst, že ve vydávání Totemu hodláme pokračovat i v roce 2013! Že je to přece samo sebou? To tedy ani náhodou! Jen si přečtete, kolik jmen je uvedených na předposlední straně nejen v redakční radě, ale zejména mezi přispěvateli a autory fotografií. Pěkná hrstka lidí, každý z nich má své každodenní povinnosti, starosti a radosti. A (snad nejen) já jsem upřímně rád, že mezi ně patří i spoluúčast na tvorbě oběžníku dobrošských skautů, který letos slaví již šestý rok své existence.

A co jsme našemu společnému dítěti nadělili pod vánoční stromeček? Především to byl opět nový kabát, ve kterém si bude moci vyjít každé dva mě-

síce mezi Vás. K jeho ušití jsme použili tradiční materiál – totiž nejčerstvější střediskové dění včetně aktivit všech našich oddílů. V kapsách se ukrývají již tradiční rubriky, mezi něž patří zejména pozvánky na akce a nejrůznější tipy. Rozhodli jsme se jít ruku v ruce s dobou a přibalili nově také Tip na web a Tip na film, to kdyby snad počasí venku nepřálo výletům do přírody. A ještě jedno novoroční překvapení jsme pro Vás ušili – formou rozhovoru bychom rádi v letošním ročníku představili okolní skautská střediska a jejich činnost. V tomto čísle se vypravíme za novoměstskými skauty.

První číslo je plné zejména reportáží ze střediskových akcí, kterých se sešlo v listopadu a prosinci nemalé množství. A nepolevíme ani v lednu a únoru, jak Vám prozradí pohled do pozvánek.

Milovníky zeměpisu jistě potěší nejen Ondra popisem svého výletu do nám nejbližších hor, z nichž si prošlapal sněhem cestu zpátky do Dobrušky. Přípravných je pro ně i pár tipů na zeměpisně zaměřené internetové stránky s nejrůznější tematikou.

Možná jsme se při tvorbě tohoto čísla nechali až příliš strhnout magickou vánoční atmosférou, díky níž naleznete v závěru čísla inspiraci na filmy i knihy z prostředí fantasy.

Na jedné z posledních stran si nenechte ujít novoroční přání od celé naší redakční rady, jejíž jménem se s Vámi prozatím loučím. Těším se na viděnou ať už na Tříkrálové sbírce, Výročním ovarosněmu nebo Malém Velkém plese. Stačí si jen vybrat...

Béna

Obsah Totemu

2 - Úvodní slovo	22 - Tip na web
Obsah	- Zeměpisné stránky
3 - Střediskové dění	24 - Tip na film
- Skautský Mikuláš	- Fantasy filmy
- Cestovatelské večery	27 - Skauti jinde
- Oddílová činnost	- Nové Město nad Metují
- Čapkovice open	29 - Novoroční PF
- Zdravotnický kurz	30 - Poslední stránka
- Betlémské světlo	- Uzávěrka
14 - Pozvánky	- V příštím čísle
17 - Tip na výlet	- Tiráž
- Podorlickem domů	
20 - Tip na knihu	31 - Citát
- Píseň ledu a ohně	

STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

SKAUTSKÝ MIKULÁŠ 4.12. 2012

Začal nám prosinec a malé (a možná i větší!) děti se už těší, až zase po roce přijde Mikuláš. V den, kdy kalendář ukazuje 4. prosince, v úterý, se ani skauti nenechali zahanbit a zorganizovali jako každý rok skautského Mikuláše. Už před 4. hodinou se kulturní dům plní andílky, čertíky, rodiči a skauty v krojích. Chvilku po 16. hodině se v sále zhasne a nedočkávané děti volají Mikuláše a celou jeho družinu. Po chvíli skutečně vchází vzneseným krokem Mikuláš, jeho pomocník anděl a s řinčením řetězů přibíhá i čert, aby se i zlobivé děti měly čeho bát. Potom, co řekne Mikuláš pár slov na úvod, se sálem rozezní hudba a je čas na tancování. Nejdříve jen tak, aby se děti rozhýbaly.

Teprve pak se uskuteční to, na co všichni čekají. Soutěž o nejlepšího anděla a čerta. Předchází tomu nejdříve andělský a čertovský tanec, při kterém náhodně vybraní porotci-rodice „označují“ své favority mašličkou. Masky jsou krásné všechny, ale přece jenom vyhlásují se pouze tři místa. Poté se zas rozezní hudba na plné pecky a je čas na tancování pro všechny. Pak se dozvídáme, že se uskuteční soutěže pro děti i bez masek. Samozřejmě nechybí skákání v pytích. Novinkou ale jsou dvě soutěže s balonky. Při první měl každý přivázaný k noze balonek a úkolem bylo šlapat na balonky ostatním soutěžícím. V druhé soutěži se vytvořily dvojice, které si mezi čela daly balo-

nek a s ním měly projít určitou dráhu. Všichni účastníci byli odměněni sladkou odměnou. Ještě jedna výjimečná událost zde byla, a to soutěž pro 12+. V té si zúčastnění vzali do pusy chilli papričku a měli za úkol ji sníst, aniž by dali najevo, že jim za chvíli shoří pusa. Všichni byli moc stateční a skoro všichni vydrželi až do konce. A protože pánové byli galantní, přenechali 1. místo dámě. Čas utíká rychle, najednou tu máme 18 hodin, a to už je známka, že bude konec. Mikuláš, anděl a čert se se všemi loučí a s přijetím pozvánky navštívit nás další rok zas odchází. Myslím, že tato akce se podařila a doufám, že se vše líbila.

Maruška Obršálová

CESTOVATELSKÉ VEČERY 9.-10.11. 2012

Ty začátky nebyly tak slavné a už vůbec ne tak profesionální – záhadnými způsoby jsem (s Bénou, který mi pomáhal a pomáhá dodnes) sehnal dataprojektor, vyhandloval víkendové volno v klubovně na střediskové radě, a pak (zejména s partou roverů a rangers) jsme se podívali na nějaký současný známý film (Poseidon, Vesnice,...) a před tím, nebo po tom, jsme si udělali promítání fotek někoho, kdo byl na nějakém zajímavém místě. Ať už to byly Kimovy obrázky z lyží či samotného Mistrovství světa na jasankách v Rakousku nebo například Ořasovo zdolávání ta-tranských vrcholů horolezeckým stylem apod. Už tohle samotné ale osobně považuji za předobraz dneska oblíbených „Cestovatelských večerů“. Nebo se mýlím a dělám si iluze?

Nebylo to snadné rozhodnout, ale po důkladném prostudování materiálů, které mám doma v počítači, protože jsem valnou většinu plakátů (ne-li všechny) vytvářel já, jsem usoudil, že právě letos v roce 2012 proběhl krásný a polojubilejní 5. ročník Cestovatelských večerů. Jak už jsem podotkl – zpočátku to nebylo žádné nabité dvouvečerní setkání lidí s cestovatelskou horečkou, ale spíše povídání skauta skautovi o své netradiční dovolené. Ale i to jsem s klidným srdcem započítal.

A co vlastně onen 5. ročník přinesl? Program Večerů je rok od roku lepší a lepší, o tom není pochyb, a úroveň „besedujících“ je na tak vysoké úrovni, že tvrdohlavě odrážím časté dotazy diváků, proč nevybíráme žád-

né pevné vstupné? To ale není žádný vtip. Opravdu. Nicméně Cestovatelské večery byly, jsou a snad vždy budou dobrovolným pohodovým setkáním nás, dobrušských skautů, a našich přátel a lidí, co nás mají rádi a cení si naší činnosti. Největší odměnou je přece to, že návštěvníci jsou spokojeni a šíří dobrovolně chválu dál. Všechny dobrovolných příspěvků si ale vážíme!

Páteční večer 9. 11. jsem odstartoval velmi odlehčeným příspěvkem o hledání Rákosníčka v rumunském Fagaraši, naštěstí mne vystřídal **Honza Friede - Ježour** s povídáním o velikonočním rumunském Banátu a úroveň nastavil tak, jak ji všichni znají! Potom na sebe strhl pozornost **Martin Němeček - Roland** s výletem do Duhových hor Islandu a na Dálný Východ do Číny a **Jirka Štaffa - Gor** s perfektními fotkami z Ukrajiny. To bylo něco! Oproti loňskému roku, kdy jsme se po promítání družili v prostorách klubovny a hráli do rána na kytary, jsme letos zvolili jinou taktiku, a to vyrazit po besedách za „kulturou do centra“. Vyplatilo se. S přespolními, kteří přespávali u nás ve skautských prostorách a byli tak mými hosty, jsme si užili spoustu legrace!

Kdo si myslel, že nejlepší věci promítání máme po pátku za sebou, ten se mýlil. Manželé **Školníkovi** nám v sobotu 10. 11. odpoledne (po neformálním promítání pro přespávající Vine-tou: Poslední výstřel) popovídali o své svatební cestě na Blízký Východ, dále manželé **Benešovi** o třítydenním putování Korsikou, **Štaflička** s pomocí přítom-

ných roverů a rangers o srpnové expedici za holandskými skauty, dále **Pavlač** o netradičním studijním pobytu v Litvě, já o trochu náročnějším pochodu v Alpách a na závěr jsme zhlédli dva příspěvky manželů **Shánělových** o Sýrii a Libanonu a druhý o horách a lidech Arménie.

Nechám nyní hovořit čísla: proběhlo 12 příspěvků trvajících minimálně půl hodiny. Nejméně lidí v klubovně jsem napočítal 57 (!) a nejvíce okolo 100 (!). Taková čísla marně sbírají profesionální cestovatelé na svých turné republikou, za které vybírají nemalé vstupné. To je vskutku skvělá zpráva nejen pro všechny, kteří promítali své zážitky na plátno.

Naschvál jsem zde vyjmenoval účastníky, kteří se prezentovali na Večerech přímo, bez nich by přece nic nebylo. A poděkovat bych chtěl ještě druhé skupině osob, která o tom možná ani neví, ale díky ní se také mnohé usnadnilo, a to přespolním návštěvníkům – skauti neskauti – skoro z celé republiky. Pomohli mi po dvoudenním tahu uklidit a dát klubovnu alespoň do takového stavu, jako byla předtím. Bez nároku na honorář. Třetí skupinou osob, jimž patří dík, jsou všichni ostatní, co přišli a líbilo se jim.

Všem tudíž díky, přeji krásný nový rok a úspěšný vstup do něj. Snad se zase (nejdříve) na podzim uvidíme ve skautské klubovně při pohodovém promítání!

ODDÍL MEĎÁTEK

Ve dnech 21.-22.12. se konala vánoční výprava Meďat. Děti se začaly scházet od 17 hodin. Poté jsme vyrazili na krátký průzkum okolí – hledali jsme vánoční strom. Došli jsme ke kinu, kde jsme si zahráli pár her jako např. naši oblíbenou štafetu. Pak jsme se vrátili zpátky do klubovny a ubytovali se v klubovně u Světlušek. Aby jsme se trochu zahřáli, hráli jsme hry, které podráždili naše bránice. Iva nám přivezla večeri, a tak jsme se do ní s chutí zakousli. Však jsme byli pořádně hlado-

ví. Jako zákusek bylo cukroví od dětí. Bylo výborné! Při čekání na vytoužený okamžik, až půjdeme hledat dárky od Ježíška, jsme pouštěli svíčky v lavoru s vodou. A pak nastala ta vytoužená chvíle. Vydali jsme se na cestu. Nejdříve vyšly menší děti a dělaly po cestě šipky. Poté po šípkách dorazily i větší děti. No a co jsme nenašli, pod stromečkem na náměstí jsme našli vánoční dárky. Ale aby si je děti mohly rozbalit, musely odpovědět správně na otázky. Po otázce: „Kdo je našim prezidentem?“

jedno z dětí zvolalo: „No přece Santa Claus“. Děti si nakonec rozebraly dárky a vrátili jsme se zpátky do klubovny. Pomalu se chystalo spaní. Druhý den ráno jsme uklidili a všichni jsme se rozešli domů.

Chtěla bych ještě poděkovat Světluškám za vypůjčení klubovny. Holky díky!

Mirka

ODDÍL SVĚTLUŠEK

Kromě klasických schůzek jednou týdně (v pondělí nebo v pátek), kdy plníme úkoly z dopisů od Čtyřlístku, se snažíme každý měsíc alespoň o jednu výjimečnou akci. V listopadu jsme například strávili sváteční sobotu sedmnáctého v klubovně - konalo se Odpoledne deskových her. Holek přišlo celkem dost, a když dorazily, našly nahoře ve velké klubovně spoustu stolů a stolečků s různými hrami, od pexesa přes Smolíčka pacholíčka až po dámu. Každá Světluška se nejdřív podepsala na herní listinu, kde tak stvrdila svůj slib, že bude hrát naprosto férově a čestně, a že slovo vedoucích má v pravidlech i mimo ně konečnou platnost. Hned poté dostala určité množství herních žetonů, z nichž jeden pak vždy při vstupu do každé hry musela dát do banku. Pokud se jí povedlo danou hru vyhrát, získala žetony i od méně úspěšných protihráček. Hrál se celé čtyři hodiny, přičemž asi nejoblíbenější bylo Prší, již zmíněný Smolíček a nebo taky Krtkova zahrádka. Absolutní vítězkou se stala Světluška, která měla nakonec největší počet žetonů, tedy za sebou nejvíce výher a nejméně proher - a to byla Johanka. Úplně nakonec jsme si ještě každá zkusila uvázat ambulanční uzel na čas, jako takovou demoverzi na vánoční výpravu. Bezkonkurenčně nejkratší čas měla Šárka. Tak schválně, jak se holkám povede v prosinci!

Kukacha

Vánoční výprava světlušek do Mastů

V pátek 14. prosince se světlušky sešly u klubovny s velkými batohy na zádech. Některé z nich v nich měly věci, které nebyly uvedeny v pozvánce. Budeme to muset více trénovat. Takové pohádkové knížky a hračky se opravdu pronesou. Bohužel se nám termín výpravy kryl se zájezdem VLŠ, proto se vánoční výpravy zúčastnilo jen 7 světlušek a 4 vedoucí. Společně jsme od klubovny došly na zastávku v Laichterově ulici, odkud jsme autobusem odjely na Skalku. Když jsme z autobusu vystupovaly, byla už tma a foukal silný vítr. S hvězdami nad hlavou jsme došly na zapůjčenou farní chalupu do Mastů. Naštěstí to není daleko a sněhové závěje nebyly veliké. Pro holky to byla taková malá zimní stezka odvahy. Za odměnu na ně čekala roztopená kamna a horký čaj na plotně. Společně jsme si udělaly slavnostní večeři, zpívaly koledy, mlsaly cukroví a rozdaly si vánoční dárečky. Večer se konala

soutěž o „Mistryni v uzlování“. Úkolem bylo zvládnout základní šestku uzlů v co nejkratším čase. Na plné čáře vyhrála Johanka Gregorová. Do spacáků jsme ulehly v pozdních večerních hodinách, ale večer jsme si náležitě užily. Když jsme se ráno probudily, venku lilo jako z konve. Byly jsme rády, že nám je teplo a máme střechu nad hlavou. I když jsme měly v plánu procházku a sánkování, zůstaly jsme v chalupě a hrály hry. Po obědě jsme po sobě uklidily a vydaly se pěšky zpět na zastávku na Skalku. To už ale venku byla místo sněhu samá voda. Za krátkou chvíli jsme měly mokro v botách. Ale protože nejsme z cukru, všechno jsme vydržely a do Dobrušky dorazily v pořádku.

Troufám si říct, že i když nám počasí nepřálo, výprava se povedla a světlušky byly spokojené.

Za oddíl světlušek sepsala

Katka Potočková

ODDÍL VLČAT

Nejprve jsme se účastnili Skautského Mikuláše a poté jsme se vydali na dvoudenní výlet po okolí Dobrušky. O Mikuláši myslím si, že nemá cenu dalšího vypravovat, a tak se rovnou přesunu k dvoudenní výpravě po okolí Dobrušky, která se konala těsně před Vánoci, tedy 22. a 23. prosince.

Tato výprava měla původně poslat vlčata k přespání v klubovně novoměstských skautů, ale bohužel se Ježour, který nám měl zajistit novoměstskou klubovnu, nemohl zúčastnit, tak jsme hledali takřka za minutu dvanáct (vlastně deset) náhradní řešení. Narychlo byla svolána rada vedoucích vlčat ve složení já, Vašek, Radek a Luboš a vymyslel se náhradní program. To už se sešla 4 vlčata (Tomáš Ch., Adam, Tonda a Josip). Po ukončení rady jsme naložili batohy k

Vaškovi, který je odvezl domů a vydali se na cestu. Šli jsme přes Trojici a Mělčany na příměšťák, kde jsme si udělali ohýnek. Po ohřátí jsme se odebrali k rybníku Drňák, kde pracovaly bagry. My jsme se na druhé straně klouzali, až Tonda zapadnul. Poté se Radek vydal na naší další cestu, a to do Chábor. Cestou nechával za sebou runy, které si sám vymyslel a zbytek se vydal asi 10 minut po něm a kluci (vlčata) ty runy obkreslovali na svoje papíry. Bylo jich 8. Z Chábor jsme se vydali přes Domašín a Novohradský kopec do Křovic a zastavili jsme se u Vaška na pozdní oběd. Poté jsme vyšli kopec a zastavili jsme u kapličky, kde jsme si zazpívali koledy společně s Vaškovou Valankou. Po dozpívání jsme udělali čelem vzad a ubytovali se v klubovně zdejších hasičů. Po večeri u Vaš-

ka jsme se odebrali opět nahoru a do noci jsme hráli karetní hry. Já jsem donesl tři hry, a to střelené kachny, bobří bandu a 6 bere. Tomáš Ch. donesl kvarteto. Ráno jsme se probudili poměrně pozdě. Následovala snídaně a Vaškova „přednáška“ o samodosypávacích krmítkách. Trvala jen asi 15 minut, poté jsme hupsli do Vaškova auta a odjeli do Halína k rybníku, u něhož jsme výpravu zakončili a Vašek nás postupně dovezl k našim domovům.

Na závěr bych vám chtěl za všechna vlčata popřát do nového roku hodně štěstí, zdraví, lásky a spokojenosti, ať vám vše vychází.

Albi

ODDÍL SLUNEČNÍK

Po dvou měsících vás opět chceme seznámit s tím, co jsme dělaly a co se odehrálo v našem oddíle. V listopadu jsme se vypravily na Novohrajd, kde holky luštily a poté přiřazovaly k sobě názvy stromů. Asi dvě schůzky jsme vyráběly a zdobily perníčky na Mikuláše. Poslední schůzku před Vánoci jsme trávily vyráběním přáníček a podložek pod hrnce, která jsme vyráběly z dřevěných kolíčků.

Z pátku na sobotu 14.-15.12. jsme měly vánoční výpravu. Vypravily jsme se autobusem na Nový Hrádek, kde jsme přespa-ly v základní škole. Z Dobrušky

jsme vyrazily kolem 17. hodiny. Na Hrádku už na nás čekaly Mirča s Čitou, které nás zavedly do školy, kterou dříve navštěvovaly. A co by to bylo za Vánoce, kdybychom neměly vánoční hostinu v podobě pytlíkové slepičí polévky. Zahrály jsme si nějaké hry a vyráběly jsme z papíru ozdoby na stromeček a pak jsme hrály na kytaru a zpívaly. A ještě předtím než přišel Ježíšek, jsme se šly projít na náměstí ke stromečku, zazpívaly jsme si nějaké koledy a pak jsme se vrátily zpátky do školy, kde na holky čekala šifra, která je zavedla ke stromečku a dárečkům. Byly jsme nejspíš celý rok hrozně hodné, protože

jsme toho dostaly spoustu. Zbytek večera jsme strávily tím, že jsme si povídaly a při tom jsme mlsaly cukroví. Druhý den jsme vše uklidily, sbalily a vyrazily jsme opět na autobus domů. Domů jsme se vrátily ještě před polednem, protože přšelo a původní plán dojít na autobus do Propasti jsme zavrhlly a udělaly jsme dobře. Myslím, že se výprava povedla a že jsme se hezky předvánočně naladily. Na konec přikládám několik fotek, abyste se mohli námi pokochat.

Pája

ODDÍL MOHYKÁNŮ

Za oddíl Mohykánů se v minulém vydání Totemu z různých důvodů neobjevil článek. Pokusím se to tedy trochu napravit v tomto čísle.

V září, na první schůzce nové sezony, jsme mezi sebou přivítali třináct nových členů z oddílu vlčat, čímž se naše řady rozrostly asi trojnásobně. Všichni nováčci dostali na začátku října nováčkovské zkoušky, které začali postupně plnit.

Na konci září vyrazili Mohykáni na dvoudenní výpravu na Hejdu, skalní masiv na Broumovsku vedle Ostaše. Jelo se na dva dny a spali jsme v jehláncích, postavených ze dvou kosočtvercových celt. I přes to, že jsme stavění těchto stanů předem trénovali, zabrala tato činnost celkem dost času, ale jak se ukázalo během noci, dlouho stavět neznamená dobře spát, díky dobrému počasí to naštěstí nevadilo. Hlavní událostí výpravy byla už tradičně hrachová bitva. Letos jsme zápolili hlavně v boji o vlajky a dobývání horního kempu Hejdy. Nemohl samozřejmě chybět ani důkladný průzkum celé Hejdy, především různých chodeb, soutěsek a průrev.

Další výprava byla jednodenní listopadová procházka po údolích mezi Novým Hrádkem a Dobruškou. Počasí bylo chladné a zamračené. Z Nového Hrádku jsme se kolem zříceniny hradu dostali do údolí a po červené turistické značce jsme došli přes Peklo do Nového Města nad Metují, kde jsme navštívili zdejší cukrárnu a pokračovali dále po červené do Zákřaví. Protože nás začínal tlačit čas, opustili jsme turistickou značku a přes Chlístov a Val jsme došli na zelenou značku, po které jsme došli do Dobrušky.

Týden před vánočními svátky byla pro Mohykány příprava na dvoudenní vánoční výpravu na chatu ve vesničce Babí nedaleko Trutnova. Chata slouží jako zimní výcvikové středisko pro lyžařské kurzy Střední zahradnické a technické školy v Lito-myšli. Jelikož z neznámých a špatně pochopitelných důvodů uspořádala dobrušská lyžařská škola kurz ve stejném termínu, byl počet dětských účastníků výpravy zredukován z předpokládané valné většiny na pouhé dva členy, se třemi vedoucími to bylo tedy pět účastníků. Tato skutečnost nás donutila spoustu věcí přehodnotit. Když tedy až

do odjezdu autobusu už nikdo další nepřišel, nechali jsme autobus odjet a naším dopravním prostředkem se stal osobní automobil jednoho z vedoucích. Díky této změně jsme se dostali na chatu podstatně dříve a měli jsme tak více času na průzkum válečného opevnění v blízkém okolí, kterého se tu nachází opravdu hodně. Tato část obranné linie je z velké části renovována, takže je spousta objektů zamčených, ale jejich okolí je tím zajímavější. Asi nejvíce nás překvapily obnovené zákopy, kterých jsme v kombinaci se sněhem řádně využili. Z důvodu špatného počasí jsme druhý den zůstali na chatě u krbu a zahráli si modifikovanou verzi legendární hry Dostihy a sázky s názvem Dostihy a sázky 2, kterou je chata vybavena. Po dohrání jsme celou chatu (respektive námi používané části) uklidili a vyjeli na cestu domů, kam jsme dorazili trochu dříve, než bylo plánováno.

Jirka

ČAPKOVICE OPEN 15.12. 2012

**15. prosince 2012,
Malé Svatoňovice.**

Tohoto data se dobrušský roverský kmen rozhodl vstát z popele jako Fénix. Tím impulzem se měl stát právě skautský florbalový turnaj pořádaný v Malých Svatoňovicích zdejším roverským kmenem. Počáteční euforie byla obrovská, bylo nás víc než dost, ani dámy nechtěly zůstat pozadu a houfně se hlásily do týmu. Náš verbuňk pokračoval na Cestovatelských večerech ve skautské klubovně. Nakonec byl zájem tak obrovský, až to jednu chvíli vypadalo na to, že budeme nuceni postavit týmy dva. Ovšem jak to tak bývá, zájem o akci postupem času opadával jako jablka z naší staré jabloně na zahradě, která ovšem paradoxně tento rok nesla nejvíce za posledních patnáct let. No a než jsme se stačili rozkouskat, byl tu předvečer akce nu a nás bylo z 13 lidí najednou

6, což byl minimální počet hráčů v poli. Nu což, řekl jsem si a nemeškal zavolat náruživému sportovci Pepíku Kupkovi, kterému tímto děkuji za jeho obětavost.

15. 12. 2012 jsme se tedy v 6:30 ráno vydali ve složení Weyr, Vlastič, Béna, Ondra, Ivoš, Pepa a moje maličkost na cestu. Vůbec jsme nevěděli, co od toho čekat, vždyť florbalové hole někteří z nás ještě do nedávna používali na vyhrnování sněhu, ale už po příjezdu byl každému náš hlavní cíl jistý. Dostat se v pořadí turnaje před novoměstské rovery v čele s Vaškem Hylským zvaným Ducna. Hned po prvním zápase nám bylo jasné, že tento náš cíl je již předem splněný, protože větší kopyta svět neviděl. Zápas sice skončil remízou, ale my měli v zápase jasně navrch, ostatně jako ve všech ostatních, vždyť posuďte sami. S obhájci loňské trofeje domácími Svatoňovicemi jsme

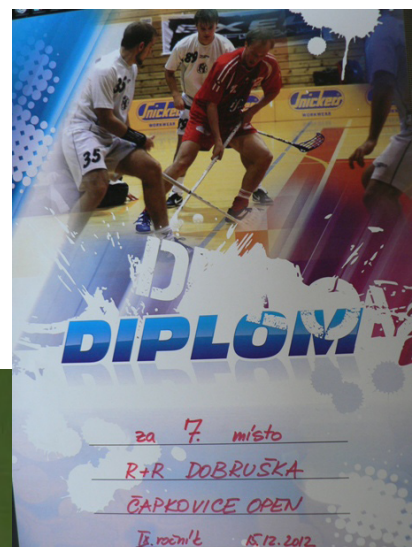
prohráli pouze 2:1. Nicméně na turnaji jsme nakonec sklidili sedmé místo, obdiv ostatních za předvedenou hru typu vidlák a v neposlední řadě skalp novoměstských skautů.

Závěrem bych chtěl jenom poděkovat zúčastněným za, a teď myslím že budu mluvit za všechny, velice povedenou roverskou akci.

Díky a obrok ve Svatoňovicích, třeba ve dvou týmech.

Nazdar

KOULE

ZDRAVOTNICKÝ KURZ

Během dvou víkendů v listopadu a prosinci se v naší klubovně konal kurz pro zdravotníky zotavovacích akcí pořádaný Českým červeným křížem. Celkem se nás vzdělávalo 12 členů z našeho střediska a 3 další. Během kurzu se střídali přednášející a postupně jsme pronikli do základů první pomoci, ošet-

ření raněných a nemocných, nechybělo ani praktické cvičení záchrany tonoucího, nácvik ob vazové techniky a resuscitace, neboli oživování.

Kurz byl zajímavý a poučný, každý si odnesl něco nového. I když by bylo lepší nikdy nepotřebovat nabyté znalosti uplatnit v reálném životě, úrazy

a nehody se dějí a je dobré být připraven!

Na závěr jsme dělali zkoušky, které se skládaly z testu a praktické části. Všichni jsme uspěli a obdrželi jsme průkaz zdravotníka zotavovacích akcí.

Štaflíčka

BETLÉMSKÉ SVĚTLO 24.12. 2012

Je to dlouholetá tradice, že do Dobrušky nám sestry Lída a Dana přivezou Betlémské světlo, abychom ho s úsměvem mohli rozdávat těm, kteří si pro něj přijdou či o něj projeví zájem. I letos měli tudíž možnost obyvatelé Dobrušky, a nejen ti, dojít do místního pěkně vyzdobeného kostela sv. Václava

na téměř popršený Štědrý den po obědě a nechat se obsloužit krásně okrojovanými Světluskami. Na ty dohlížela Maruška O. a Káťa V., takže díky za společnost a krocení dravé zvěře, jinak by mne, jakožto jediného kluka při hlídání, protože se žádné krojované Vlče ani Mohykána nepodařilo zajistit, do-

zajista rozcupovaly! A těch lidí, co přišlo! Rok od roku více!

Snad Vám světlo z Betléma svítí ještě v tyto dny, je to přece krásný symbol pospolitosti!

POZVÁNKY

Dobruška

sobota 5. ledna 2013

Výtěžek Tříkrálové sbírky 2013 bude použit na pomoc lidem v nouzi a zdravotně postiženým.

DĚKUJEME

za finanční příspěvek charitě a sladkosti dětem.

www.trikravalovasbirka.cz

NADACE
ČESKÉ SPOŘITELNY

JUNÁK
Dobruška
www.dobruska.cz/junak

...skauting pro život

Všem registrovaným členům nad 15 let
(RaR, oldskautům, činovníkům),
přátelům a sponzorům,
čestným hostům:

ZVADLO čili POZVÁNKA: VÝROČNÍ OVAR

neboli setkání prasečí se koná

v sobotu 26.ledna 2013 od 17:30 hod
v hlavní klubovně v Domašínské ulici v Dobrušce

(a pak pokračuje v Konárně/Koňobaru a venku okolo ovarových kotlů ve skautském areálu)

Program:

- 17.30** 1) **Akreditace** = odložení kabátů, buchet a darů do tomboly, přivítávání se navzájem
- Cca 18.00 hod 2) **Zahájení** na klubovně (– žádní zevlové okolo kotlů se netrpí!)
- 3) **Podání zprávy o stavu střediska a jeho vývoji za posledních 6 let** –
(v souvislosti s končícím volebním obdobím a plánované změně vedení střediska) - členstvo, činnost, hospodaření a finance, majetek, vzdělávání, + informace k volebnímu sněmu, plánovaného na 2.3.2013, na kterém chce Petr Poláček předat vedení střediska někomu mladšímu).
- zpráva **revizních** komisařů
- 4) **Různé** – např. Přednostní rezervace lístků na skautský ples (co bude 16.2.), promítání, diskuse, výměny klíčů, fasování trik a krojových doplňků, plácání si po ramenou či pláč na téžce--- atd ---- možno během celého večera
- cca 19.00 (= **hned jak se maso dovaří a kuchaři začnou povykovat**) :
- **přesun ke kotlům na čerstvý ovar, otevření Koňobaru v Konárně,**
 - **muziky, zpěv, vzpomínání a volná zábava do neurčita** – všude kde to jde
- ! Kytary, basy, funěry, zpěvníky apod. s sebou!

Jménem (téměř končící) Střediskové rady

Petr Poláček st.

Poznámky

Kdo můžete – přineste nějaké rozumné věci do tomboly na skautský ples!

Nezapomeňte si bandasku na ovarovou polívku! (je škoda ji o půlnoci vylévat).

Domácí buchty, štrůdly a cokoliv podobného vítáno! (však to po mase znáte...)

Vstupné se neplatí. (středisko je však vděčno každému dobrému člověku za cokoliv.)

Za kvalitu ovarových lahůdek ručí prověření Pohlreichové - Ondra Němeček a Tomáš Horák z Vamberka.

Za kvalitu nápojů neručí nikdo. A jinak každý ručí sám za sebe.

Správní skauti - KROJ NA SEBE! – zkusíme se vyfotit do archívu.

Přespání možné – ve vlastním spacáku jako obvykle – všude kde to jde.

(Za přípravy před Sněmem i úklidy po Ovaru děkujeme všem věrným a oddaným. Co se neuklidí nebo nedopije už v sobotu, to musíme dorazit v neděli. **Úklidová dotočná se vyhláší na neděli dopoledne.**

„Kdo od akce něco očekává, ať radši nic nečeká. - Kdo se chce bavit, je na správném místě.“

*Junák, svaz skautů a skautek,
středisko Dobruška*

Vás zve na:

MALÝ VELKÝ PLES s květinou

*16. února 2013
ve 20 hodin*

*v Kulturním domě
v Dobrušce*

*K tanci a poslechu
hraje POKR0K*

*Rezervace vstupenek
u Pavlínky Čiháčkové na tel. č. 775615575*

TIP NA VÝLET

PODORLICKÉM DOMŮ

Někdy není co – před sebou volný den, počasí venku jakž takž, ale není to žádný daleký výlet. Všude okolo domu to znáte. Co pak? Sedět doma? Ne! Vydat se z hřebene Orlických hor dolů, zpátky do Dobrušky. Jak nedávno já! Myslím, že je to ideální tip na jednodenní výpravu – trasu lze samozřejmě zkrátit a upravit!

Hrdý buď, že´s vytrval...

Autobusové nádraží v **Dobrušce** v pět ráno v zimě nevyvádá vlídně. Nejraději bych se otočil na patě a šel domů. Je mi zima, jsem rozespalý a naplánoval jsem si porci přes 35 kilometrů v prosincové atmosféře. Nasedám do promrzlé Karosy společně s dalšími asi pěti lidmi, kteří jedou do práce, a s přestupem v **Ohnišově** se dostávám zasněženou krajinou okolí Sedloňova až do **Deštného**. O půl sedmé, po chvilce čekání na mraze, přijíždí terénní modifikace autobusu, co jezdí ráno přes hřeben do Záhoří, a odváží mne bez čekání na další cestující až **na Šerlich k známé „Masaryčce“**. Řidič uznale pokývne a překvapeně se usměje, že vážně vystupuji ve tmě tmoucí a nejčernější černé do mlhy mlhavé a větru studeného. Spoléhá jsem na hvězdy, ale ty jsou ztracené v šedivém mléku, kterým se probíjím až k **Masarykově chatě**, chvíli jdu po kolena příkopem, pak naleznu tyče značící cestu. Přemýšlím, zda se neotočím dolů a neuteču rovnou do Deštného, ale protože jsem se po pár set metrech příjemně zahřál,

všechno je najednou vlídnější! Pokračuji podél hranic temným lesem dál, přes **Bukačku**, **Polské sedlo** až na **Vrchmezi**, nejsevernější tisícovku Orlických hor – jen já, můj dech a bílá peřina. Jde se skvěle, sněhu po kotníky a ještě tu nikdo nebyl za poslední dny. Zde jsem nebyl snad pět šest let! Je půl osmé a zrovna vychází slunce, lépe řečeno se snaží prodrat mlhou. Chvilími se mu to daří, ale nakonec je pološero, nicméně bez větru. Nově vystavěný altánek u cesty na Vrchmezi je dobré zázemí pro turisty. Alespoň něco se tu děje pro turisty. Z kopce dolů (stále po červené Jiráskově trase) do **Olešnice** mi to jde samo, skoro běžím přímo po neznatelné cestě dolů a vybavuji si, jak jsme tady s Dušanem před dávnou dobou s Vlčaty hráli různé hry na výpravě. Dole pod kopcem opouštím les a po nekonečné louce po kotníky se dostávám do Olešnice na silnici, z níž za další tři čtyři kilometry odbočuji nahoru vpravo okolo Rekreačního centra Policie ČR pro Středočeský kraj. Vybíhám serpentínami **na Dlouhé a Šibeník**, kde už od letošního podzimu nestojí vrtule, jak si je z dětství pamatuji – s Mohykány jsme tu tehdy skákali přes stíny listů vrtule v parném létě. Zůstaly jenom vzpomínky. Na **Novém Hrádku** opouštím červenou stezku Jiráskovu a kamarád mne zve na kafe, ale zdržím se jenom chvíli, abych neroztál. Šedivá obloha nevěští žádné teplé paprsky slunce, na hřebeni bylo ráno -9 stupňů a nyní je

taky ještě trochu přimrzlo. Dávám se **přes Krahulec do Sněžného** a do **Janova**, na jednom úseku projdu mezi domy a jdu „podle citu“, turistická značka zbytečně obchází kopec. Všude poklidná předvánoční atmosféra a díky tomu, že je všední den, nikde nikdo! Čas od času zahlédnu srnku na poli či louce, ještě je jim do smíchu, sněhová peřina je lehká a ještě nepřikryla vše. Tyhle vesnice a jejich okolí prostě nemají chybu. Z Janova okolo **Panského rybníku**, kam už se několik let v létě chystám na kole podívat, protože je zde pěkná budka nad vodní hladinou místního dobrovolného spolku, doputuji dále úzkým údolím až do **Ohnišova**, počasí se vylepšuje, ale hory stále zůstávají zahalené – předpověď dneska moc odborníkům nevyšla. Projdu Ohnišovem, trochu mne láká vůně linoucích se z otevřené hospody, kde se stavují zdejší na obědy, a přes pole u JZD a dále několik záhybů řeky v údolí, kdy se snažím nenabrat vodu do bot, se dostávám až **do Valu a Valského údolí**. Není se kam hnát, vychutnávám okamžiky, ale už takhle krátce po obědě je cítit, jak je slunce bez síly a ve stínu je chladno. Pohled **na Dobrušku od kostelíku sv. Ducha** neomrzí, jen to Vrchmezi dneska vzádu na horizontu chybí, jaká škoda! Projdu městem, páteční odpověď je vždy ve znamení náku-pů na víkend a hemžení lidí po pracovním týdnu. Ale ani mi to po několika hodinách samoty v Podorlickém kraji nevadí, jsem totiž naplněn dobrým pocitem a

pěkným turistickým výkonem, protože celá trasa v této podobě má přes 35 kilometrů. Jsem rád, že jsem si při obědě mohl poklidně sednout.

Opět jsem se přesvědčil, jak lidská lenost obírá člověka o krásy světa – stačí jen trochu chtít, hlavně neupustit ze svého plánu a z fádního a utahaného dne, kdy „není do čeho šťouchnout“, se stane skvělý den plný přírody a hodnotného výšlapu. Čistá relaxace bez stresu.

Snad budete mít příští rok spoustu možností alespoň k takto malým výletům, které však umějí člověku udělat nemalou radost!

Deštné skoro o půlnoci

Vrchmezí

Orlické hory ráno

Vrtule, ach vrtule

Nový Hrádek

Dobruška

TIP NA KNIHU

PÍSEŇ LEDU A OHNĚ

Než cokoliv napíšu, měl bych Vás varovat. Patříte-li mezi příznivce příběhů, zasazených do prostředí fantasy, středověku, nebo nejlépe obojího, pak vás možná svým tipem na knihu (zde dokonce knihy) připravím o pořádných pár hodin času. Na druhou stranu, čas věnovaný kvalitní četbě nelze snad považovat za promarněný...

Když v roce 1991 začal psát americký spisovatel George Raymond Richard Martin první řádky Písně ledu a ohně, možná ani zdaleka netušil, co všechno tím rozpoutá. Vždyť dnes, necelých dvanáct let poté, vyšlo z původně plánované trilogie již pět knih a minimálně na další dvě se prý ještě můžeme těšit. První dvě knihy byly navíc již převedeny na televizní obrazovky v podobě velmi zdařilého a úspěšného seriálu Hra o trůny, který by snad měl postupně obsáhnout celé literární dílo.

George R. R. Martin

A čím že je vlastně celá saga tak výjimečná? Při hledání odpovědi na tuto otázku se pokusím spojit objektivní fakta se svým subjektivním pohledem nadšeného čtenáře. Především je psaná až neuvěřitelně poutavě, přitom každý její díl má minimálně osm set stran! V tak rozsáhlém díle se zákonitě odehrává současně několik dějových linií, zahrnujících desítky důležitých postav, s přehledností si však autor poradil brilantně. Kapitoly jsou totiž nazvány vždy podle postavy, jejíž osudy v erformě popisují. Navíc je v nich dobře zachyceno prostředí a psychické rozpoložení dané postavy, které vás zaručeně vtáhne do děje.

I přesto, že se v díle postupně začínají objevovat draci, nemrtví a další magické aspekty, nejde rozhodně o klasickou fantasy. Dějově by se děj dal zařadit spíše do středověku, koneckonců všechny hlavní postavy jsou lidé (nenajdeme zde tedy například hobity ani elfy). Hlavní postavy autor líčí vsutku mistrovsky se všemi jejich neřestmi i ctnostmi. Snadno se vám tak stane, že se postupem času zamilujete nebo alespoň pochopíte některou z postav, která vám byla z počátku vyloženě nesympatickou. Ze stejného důvodu nejde většinou ani říct, že by některá postava byla vyloženě kladná a jiná záporná – do příběhu často výrazně promlouvají čest, ambice, intriky, láska či zrada.

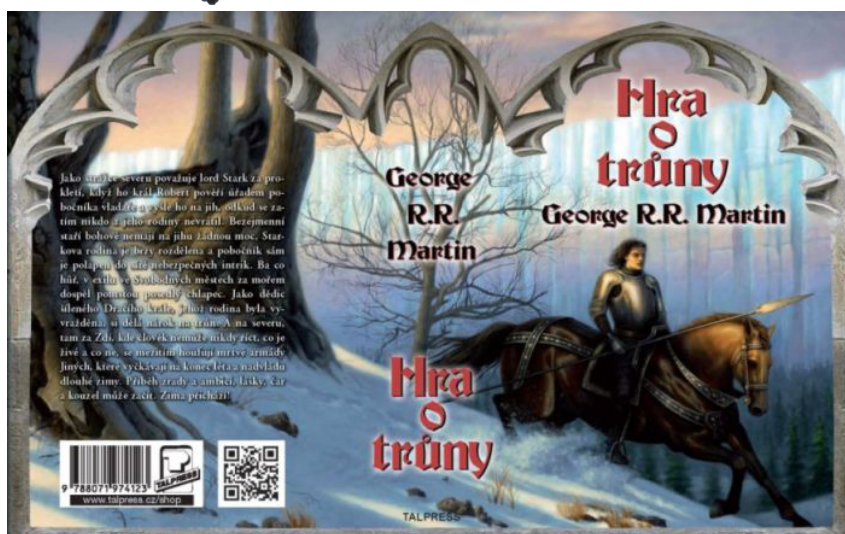
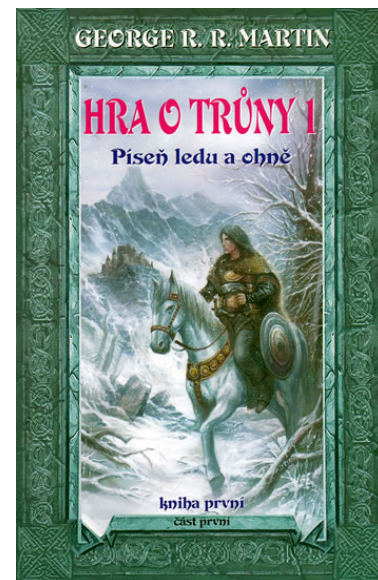
G. R. R. Martin je navíc vůči nám čtenářům velmi nekompromisní a bez zbytečných skrupulí nechává postupně zemřít několik hlavních postav již v první knize. Místo očekávaných happyendů tak často přichází surová a krutá realita, odpovídající středověké tematice. V souvislosti s tímto faktem se sluší říct, že dílo nemusí být v některých pasážích vhodné pro nejmladší čtenáře. Rozhodně tedy nejde o klasickou tolkienovskou pohádku (ačkoliv sám autor je mnohými označován za „amerického Tolkiena“), líčící boj dobra se zlem, kde každá smrt je ušlechtilou a o nevěstinec u cesty nezavádíte.

A o čem konkrétně vlastně *Píseň ledu a ohně* vypráví? Do jisté míry o tom vypovídají názvy dosud vydaných knih: *Hra o trůny* (1996), *Střet králů* (1998), *Bouře mečů* (2000), *Hostina pro vrány* (2005) a *Tanec s draky* (2011). Řečeno jedinou větou: na pozadí boje o moc mezi několika mocnými rody se rodí

hrozba útoku nemrtvých za velkou zdí na severu a návratu vyhnané dcery svrženého krále, která prožívá své osudy za mořem.

Jak to všechno dopadne? To ví zatím asi jenom autor sám, rozhodně však stojí za to nechat se vtáhnout do děje *Písně ledu a ohně*. Ať už prostřednictvím u nás dobře dostupné původní verze v angličtině, českého vydání nebo alespoň seriálu stanice HBO.

Béna

TIP NA WEB

ZEMĚPISNÉ STRÁNKY

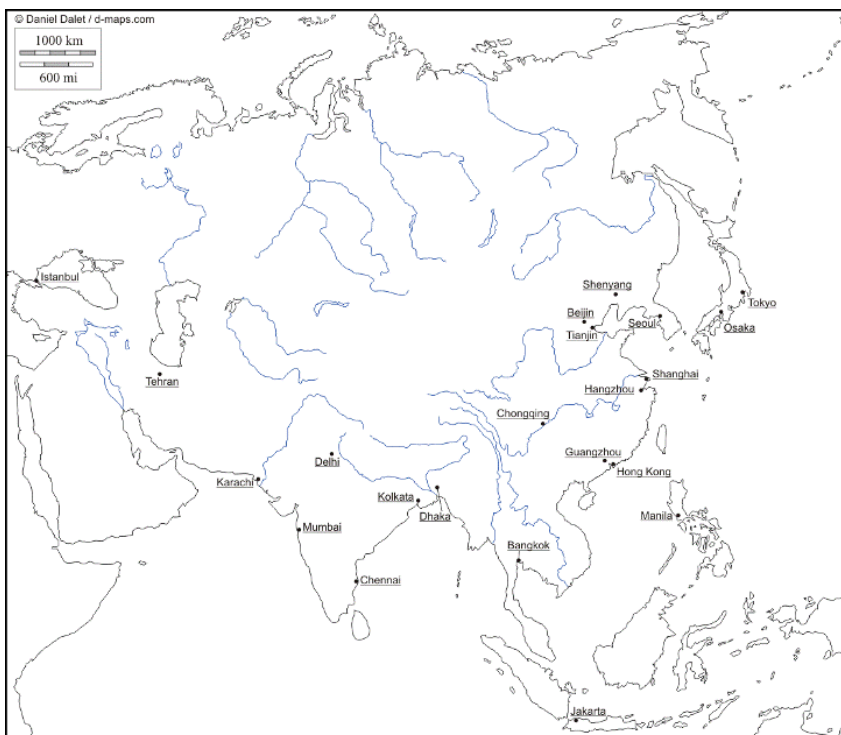
Když se řekne zeměpis, leckomu se možná vybaví nedobrovolný školní drill nad slepými mapami, hromadou faktů a čísel, která se s každým rokem mění. Pokusím se jít na věc poněkud jinak a nabídnu Vám místo toho pár tipů na méně tradiční internetové stránky se zeměpisnou tematikou.

d-maps.com

Tento web jistě ocení všichni, kdo potřebují co možná „nejjednodušší“ mapu určité oblasti na Zemi. Sami si přitom můžete zvolit, co vše má být na mapě vidět – hranice územních celků, řeky, města, významné rovnoběžky, názvy apod. Výsledkem je tedy jednoduchá mapa obsahující grafické měřítko, kterou si již sami dotvoříte dle libosti (pro táborové téma typu Cesta kolem světa jde, myslím, o ideální zdroj podkladů). Nevýhodou pro někoho může být fakt, že většina místních názvů je v angličtině.

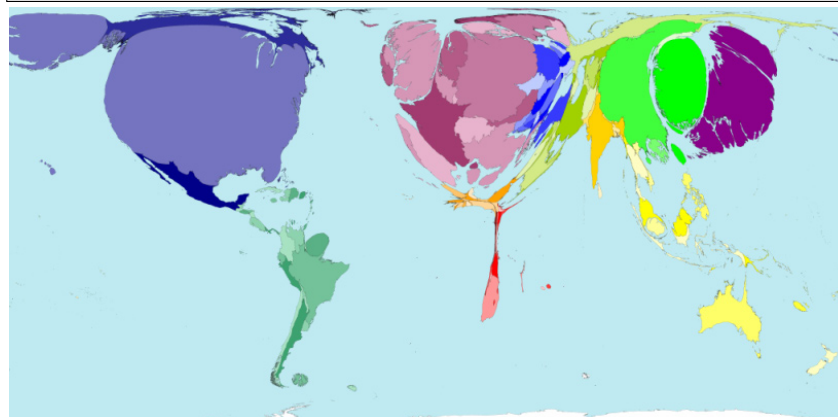
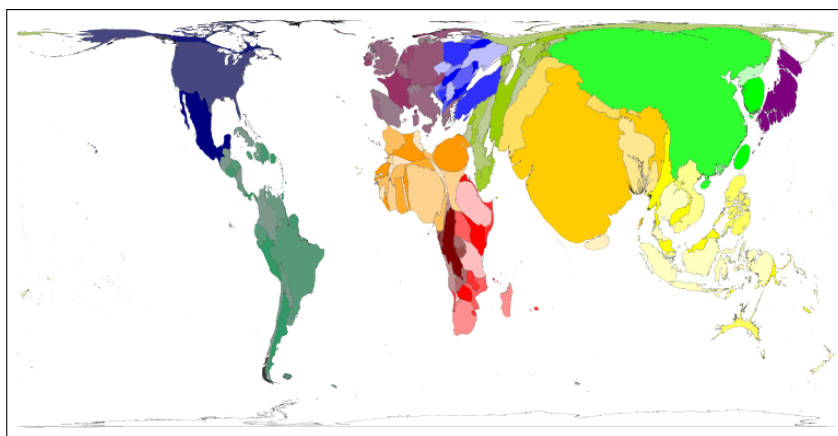
www.worldmapper.org

Anamorfóza je typ mapy (přesněji metoda sloužící k jejímu vytvoření), na níž je rozloha územních celků přímo úměrná hodnotě sledovaného jevu. Jednoduše řečeno: pokud např. anamorfózou zobrazíme počty obyvatel jednotlivých států, pak lidnatější státy budou na mapě větší než ty méně lidnaté (nezávisle na jejich skutečné rozloze). K čemu nám taková mapa může sloužit? Zejména k reálnějšímu vykreslení situace, než by nám

poskytla např. pouhá tabulka s čísly. Posuďte sami na obrázku níže, kde jsou anamorfózy počtu obyvatel a počtu vlastníků počítače. Stránky jsou opět v

angličtině a poskytují zpravidla data z období zhruba deset let zpátky, i tak ale stojí za navštívení.

Demografická kalkulačka přeložená do češtiny. Tedy stránka, na níž se přehledně dozvíte nejružnější číselná data o obyvatelstvu v reálném čase. Můžete se zde například podívat, jak se v čase mění celosvětový počet letos narozených lidí či třeba vyrobených automobilů. Funguje na základě dříve zjištěných statistických údajů a dlouhodobých předpovědí.

Na závěr jeden tip pro zeměpisné nadšence, kteří si rádi hrají. Pravidla hry jsou přitom zcela jednoduchá. Na stránce placespotting.com se Vám zobrazí dva mapové výřezy z Google map. Jeden je zcela konkrétní (satelitní snímek nějakého významného či zajímavého místa na Zemi) a druhý flexibilní tak, abyste mohli měnit jeho přiblížení dle Vašich potřeb (fungu-

je jako klasické Google mapy). Vaším úkolem je najít na druhé „pohyblivé“ mapě přesně stejný výřez jako je na obrázku výše. K dispozici bývá nápověda, která je však zpravidla v angličtině, němčině nebo rodném jazyce autora hádanky. Stránky fungují tak, že jednotlivé hádanky nahraňují sami uživatelé stránek, můžete si zde dokonce vytvořit účet a soutěžit s ostatními, kdo najde největší počet míst. Hodně štěstí při hledání!

Béna

Find the place on this map...

Your solution... ● Drag/zoom the lower map. Zoom must match exactly, latitude/longitude approximately.

TIP NA FILM

FANTASY FILMY

V této nové rubrice vám budeme pravidelně poskytovat tipy na filmy, které určitě stojí za to zhlédnout. Vezmeme to pěkně podle jednotlivých žánrů a na úvod si dáme FANTASY. Jelikož definice tohoto slova je trošku volnější a v dnešní době většina filmů spadá do více žánrů, někomu se bude možná zdát, že ten či onen film je/není fantasy. Ovšem řídil jsem se webem csfd.cz, tedy nejdůvěryhodnějším zdrojem filmových informací u nás. Tento web také doporučuji navštívit, pokud vás některý film zaujme a budete se o něm chtít dozvědět více informací. Ale už dost řeči a pojďme na to.

Hobit: Neočekávaná cesta (2012)

Jelikož je to můj nejčerstvější filmový zážitek, začnu tedy Hobitem. Příběh knihy J.R.R. Tolkiena je celosvětově známý, takže jej nemá cenu ani vypisovat. Kniha je to samozřejmě nádherná a kdo z filmových fanoušků viděl Pána prstenů, tak

samozřejmě čekal, kdy bude zfilmováno i dílo, které Pána Prstenů předcházelo. Po dlouhém odkládání, změně režiséra, protestech na Novém Zélandu a dalších problémech se před téměř třemi lety začalo natáčet a o Vánocích 2012 vstoupila do kin první část plánované trilogie.

Jak už jsem nastínil, režisér Peter Jackson, který režíroval i Pána Prstenů, se rozhodl (spolu s producenty samozřejmě) rozdělit film do tří částí navzdory tomu, že Hobita tvoří jedna knížka. To s sebou přineslo i několik změn, ale na druhou stranu, nemohl si dovolit nic z knížky vynechat. Ve filmu je naopak dost často kniha přesně citována a příběh je doplněn, popř. rozveden o další příběhovou linii, kterou režisér a scénáristé čerpali z ostatních Tolkienových knih (které jsou samozřejmě spolu dosti provázány – Tolkien byl v tomto mistr). Z tohoto důvodu není filmu co vytknout, snad jen občasnou extrémní akčnost. Ale je to pochopitelné, jelikož akční snímky mnohem více vydělávají. Co naopak filmu trochu vytýkám, je přespřílišné používání CGI záběrů. Nový Zéland je nádherná země, ale bohužel ve filmu z ní zbylo pouze pár širokých záběrů na krajinu a zbytek byl točen ve studiu před zeleným plátnem... a je to občas dost vidět. Na druhou stranu natáčet ve studiu je daleko pohodlnější, když vezmete v potaz objemné a těžké 3D kamery a veškerou ostatní aparaturu.

Kdybych to měl nějak shrnout, film je to pěkný, rozhodně

na něj stojí jít do kina a jelikož je u nás distribuován ve spoustě verzí (2D s dabingem, 3D s dabingem, 2D s originálním zvukem, IMAX atd.), tak si podle mě každý vybere. Každopádně, na Pána Prstenů to nemá. Uvidíme, jak si povedou ostatní díly.

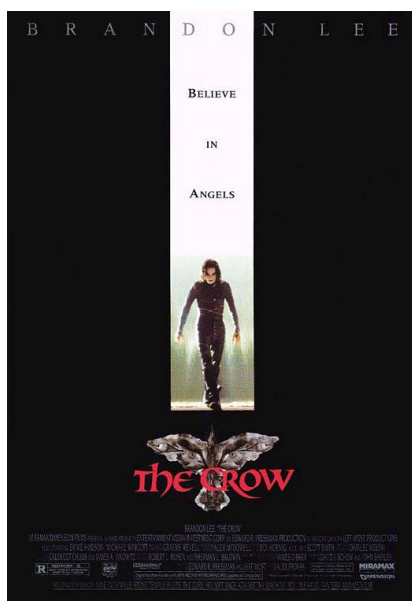

Souboj Titánů (1981)

Řecká mytologie je velmi bohatá a z tohoto důvodu je téměř nekonečným zdrojem námětů, ať už pro filmy nebo spoustu jiných věcí. V roce 1981 američtí filmaři natočili snímek, který líčí příběh řeckého poloboha Persea, který musí překonat řadu překážek a porazit spoustu nestvůr, aby dospěl ke konci své pouti, kde najde svoji milou Andromedu. Cestu mu samozřejmě stěžují nejen nepřatelé, ale i bohové, kteří nikomu nedají nic zadarmo. Tento více než 30 let starý film byl ve své době trikově velmi vyspělý. V dnešní záplavě počítačových efektů by samozřejmě neměl šanci, ale

myslím si, že efekty nejsou vše. Zkrátka když si k tomuto filmu sednete, dýchne na vás nostalgie a uvědomíte si, jak bylo dříve náročné filmy točit, ale o to více byly krásnější.

Menší poznámka na závěr: V roce 2010 dorazil do kin stejnojmenný remake, který ale ani zdaleka nedosahuje kvalit původního filmu. Ale jak už to v Hollywoodu bývá, vydělal dost peněz na to, aby se natočilo pokračování, které mimochodem propadlo ještě více. Takže pokud vás antické báje a pověsti zajímají, doporučuji sáhnout spíše po verzi z roku 1981 – nebudete litovat.

Vrána (1994)

Filmů natočených podle komixu se v dnešní době objevuje poměrně dost - ať už jde o trilogii s Batmanem, loňského Spidermana či nový film o Supermanovi, který do kin vstoupí za pár měsíců. Všechny tyto postavy jsou známy a tak je filmům o nich věnována větší pozornost. Já pro vás vybral sice méně známý film, o to více ale zajímavější.

Legenda říká, že když člověk zemře, vrána odnese jeho duši

do říše mrtvých. Pokud se však stane něco hrozného a smutného, může tu duši vrátit zpět. To je i případ Erika, jehož přítelkyně byla zabita a znásilněna a posléze byl zabit i on sám. Teď se však vrací z mrtvých a společně s vránou postupně nalézají a trestají ty, kteří mu vzali to nejdražší. Zvláštní efekty, kterých si téměř nevšimnete a skvělá, trošku hororová atmosféra dělá z Vrány perfektní filmový zážitek.

Natáčení filmu Vrána bylo od začátku provázáno problémy. Představitel hlavní role zahynul ještě před začátkem natáčení za záhadných okolností, což donutilo produkci přepsat hlavní roli. V roce 1993 natáčení začalo, bylo při něm různým způsobem zraněno několik členů štábu, ale film se nakonec podařilo téměř dokončit. 7 dní před koncem natáčení se však stala věc, která nemá ve světě filmu obdoby. Přímo před kamerou byl zastřelen představitel hlavní role Brandon Lee (syn Bruce Lee), a to ve scéně, kdy je zastřelena jeho postava. V revolveru totiž byla místo slepé ostrá nábojnice. Natáčení se z pochopitelných důvodů zastavilo, herce, který střílel, se psychicky zhroutil a vypadalo to, že bude s filmem konec. Po roce a půl však byly však zbývající scény dotočeny, tentokrát už s dublérem, který měl počítačově upravený obličej a film se dostal do kin. Jelikož sklídl úspěch, bylo oznámeno a posléze natočeno i několik pokračování. Ale jak už to bývá, s přibývajícím díly šla kvalita dolů. A tak za zmínku stojí pouze a právě verze z roku 1994, která je zároveň pomníkem Brandona Lee.

Faunův labyrint (2006)

Pohádkový příběh na drsném pozadí Španělské občanské války, tak by se dal jednou větou shrnout děj filmu Faunův labyrint. Ačkoliv se může zdát, že pohádka a válečný film jsou žánry neslučitelné, španělskému režisérovi Guillermo del Torovi se to v roce 2006 povedlo. V příběhu sledujeme malou Ofélii, která se svojí těhotnou matkou odjíždí za svým otčímem, důstojníkem španělské armády Vidalem. Ten spolu se svou jednotkou potlačuje poslední zbytky republikánského povstání. Ofélii život mezi vojáky nevyhovuje, zvláště když ji Vidal nemá moc v lásce a tak bloumá po okolí, kde jedné noci ve starodávném labyrintu nalezne fauna, který jí sdělí, že je ztracená princezna kdysi mocné pohádkové říše a současně poslední nadějí na její záchranu. Tím začíná příběh plný odvahy, strachu a nečekaných zvratů.

Filmu dosti pomohl fakt, že si režisér vydupal natáčení ve svém rodném jazyce – španělštině. Tím se celý film stává uvěřitelnějším a dokáže vás více vtáhnout do děje – přeci jenom by bylo divné, kdyby španělští vojáci mluvili anglicky. Jedna

zajímavost na závěr: Film byl jako jedno z mála fantasy, nominován na Oscara za Nejlepší cizojazyčný film.

The Hunt for gollum (2009)

Na závěr jsem si pro vás připravil jeden tip, který ukazuje, že i za málo peněz se dá pořídit hodně muziky. Musíte jen to, co děláte, dělat s láskou. The Hunt for Gollum je „amatérský“ film, který natočila skupina britských fanoušků fantasy a hlavně knih J.R.R. Tolkiena. Uvozovky jsou v tomto případě na místě, jelikož celkový vzhled filmu vypadá stejně jako u profesionálních filmů, což je při rozpočtu pouhých 3000 liber obdivuhodné. Co se týče děje, je velice „jednoduchý“ a dal by se popsat jednou větou: „Hraničář Aragorn hledá, najde a posléze „ochraňuje“ stvoření se jménem Glum“. Více bych nerad prozrazoval, doporučuji obětovat půlhodinku svého života a na film se podívat. Neměl by to být problém, jelikož je film distribuován zdarma a dá se zhlédnout např. na oficiálních stránkách www.thehuntforgollum.com

[lum.com](http://www.thehuntforgollum.com). Jedinou „nevýhodou“ je celkem pochopitelná absence českých titulků.

INI OGIC

SKAUTI JINDE

Nové Město nad Metují

1/ Mohl by ses nám na úvod trochu představit? Co tě ke skautingu přivedlo? Jakou máš funkci ve vašem středisku?

Jmenuji se Josef Hylský, svou dětskou přezdívku už léta nepoužívám a skoro nikdo ji nezná, proto mi většina skautů říká prostě Pepa. Je mi 27 let, jsem ženatý a mám dvě děti. Do skautingu mě přivedla moje teta, která vedla dívčí oddíl, do kterého jsem ve svých šesti letech vstoupil jako první chlapec. Mé skautské dětství ve družině Sedmikrásek :-)) bylo plné dobrodružných her a bojových úkolů. Od svých 15 let jsem vedl vlastní družinu – nejprve koedukovanou, později už čistě vlčáčkou. Od roku 2006 do roku 2010 jsem byl vůdcem 4. oddílu skautů a skautek a od roku 2007 do dnešních dnů jsem vedoucím novoměstského skautského střediska. Stále však vedu každotýdenní schůzky smečky vlčat ve 4. oddíle.

2/ Kolik členů má vaše středisko? Jaké máte oddíly?

V současné době pracuje ve středisku šest oddílů – vodácký chlapecký, vodácký dívčí, suchozemský chlapecký, suchozemský koedukovaný, suchozemský dívčí v nedalekém Šonově a klub kmene dospělých. Celkem je ve středisku registrováno 183 členů.

3/ Kde se scházíte? Jsou prostory vaší klubovny dostačující?

První čtyři oddíly se schází ve skautském areálu za bývalým koupalištěm u řeky směrem na Peklo. Skautský areál se skládá ze dvou budov – Loděnice a Vodárna, které jsou odděleny řekou, přes níž vede dobře udržovaný most pro pěší. Okolo kluboven jsou travnaté prostory pro spoustu her, které obklopují smíšené lesy. Přímo před Vodárnou je navíc chovný rybník, na kterém se dá v zimě perfektně bruslit.

4/ Potýkáte se s nedostatkem nových členů? Pořádáte nějaké náborové akce?

Většina oddílů má nováčků dostatek, takže žádné pravidelné náborové akce nemusíme pořádát. Situace se ale trochu liší mezi jednotlivými oddíly.

5/ Jak jste na tom s vedoucími? Máte dostatek schopných, kvalifikovaných vedoucích?

V současné době mají všichni vedoucí potřebné kvalifikace a jejich počet je dostatečný. V nejbližší době nás ale bude čekat generační obměna, s kterou by mohly přijít problémy. V současné době se jim snažíme předejít. Značné rezervy máme také v práci s rovery a rangers.

6/ Pořádáte nějaké (tradiční) akce pro veřejnost? Jaké?

Nejtradičnější akcí našeho střediska je jistě Novoměstský kulíšek – štafetový běh trvající 24 hodin, konaný pravidelně na přelomu září a října, na které se rádi potkáme také se skauty z jiných středisek! Kromě toho každoročně probíhá Den deskových her, Čarodějnice a soutěž Ostroštrelec.

7/ Kam jezdíte na tábor?

Žádný z oddílů nejedí stále na stejné místo, vodácké oddíly pravidelně jezdí na tábory putovní po vybraných řekách. Vzhledem k tomu, že každý oddíl pracuje velmi samostatně, nepořádáme tábory střediskové. Středisko ale vlastní pozemek pro táboření v Machovské Lhotě.

8/ Jakým způsobem jste oslavili 100 let skautingu?

Výročí 100 let skautingu jsme oslavili společnou akcí Stoletý kulíšek. Součástí akce bylo pohostění, představení kluboven a historie jednotlivých oddílů, historie světového, českého a novoměstského skautingu, různé atrakce – slackline, projížďky na lodích či lukostřelba. Jak už z názvu napovídá, akce byla spojena s Novoměstským kulíškem, tedy štafetovým během na 24 hodin. Za každé uběhnuté kolečko nám sponzoři přislíbili finanční příspěvek 8 Kč, který jsme věnovali na sbírku „Postavme školu v Africe“. Celkem se

uběhlo 576,86 koleček (288,43 km), což činilo 4608 Kč. Spolu s drobnými dary od jednotlivců bylo na konto charitativní organizace Člověk v tísni odesláno 5008 Kč.

Děkujeme za rozhovor i fotografie z webu střediska www.junak-uta.cz

NOVOROČNÍ PF

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

KONEC ÚNORA 2013

V PŘÍŠTÍM DVOUČÍSLE

OHLÉDNUTÍ ZA VÝROČNÍM OVAREM

A MALÝM VELKÝM PLESEM

(NE)TRADIČNÍ TIPY

A DALŠÍ

VÍCE FOTEK NA:

WWW.JUNAK.DOBRUSKA.CZ

TIRÁŽ

REDAKČNÍ RADA:

Ondřej Němeček - ondra.nem@seznam.cz

Pavčina Čiháčková - pavlina.cihackova@seznam.cz

Veronika Benešová - cga@seznam.cz

Petr Beneš - bena.kamzik@seznam.cz

Jiří Štaffa - gor.jiri@seznam.cz

Petr Lukášek - p.lukasek@seznam.cz

PŘISPĚLI:

Petr Beneš, Veronika Benešová, Mirka Drašnarová, Jiří Hanousek, Josef Hylský, Ondřej Koláčný, Kateřina Kubečková, Petr Lukášek, Jiří Martinek, Ondřej Němeček, Marie Obršálová, Kateřina Potočková, Pavčina Štaffová

FOTOGRAFIE:

Veronika Benešová, Jiří Hanousek, Ondřej Němeček, Jana Poláčková, Kateřina Potočková, Stanislav Škoda, Pavčina Štaffová, středisko novoměstských skautů a další

JAZYKOVÁ KOREKTURA:

Petr Beneš

OBÁLKA (FOTOGRAFIE):

Zmrzlínek

“Může člověk vůbec být statečný, když má z něčeho strach?”

“To je jediná chvíle, kdy může být statečný.”

George R. R. Martin: Hra o trůny